

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

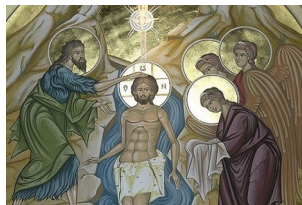
Nr 2021/2 10.01.2021

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

**Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie!
Święty Kościele we Wręczycy!**

„Będziecie czerpać ze źródeł zbawienia.”
(por. Iz 12, 3)

Dziś razem z Bogiem Ojcem zachwycamy się pięknem Jezusa i Jego miłości do nas. Nasz ukochany Mistrz namaszczony Duchem Świętym rusza spełnić otrzymaną od Ojca misję w wielkim planie zbawienia świata. Warto dziś wspomnieć o swoim zadaniu w ramach tego planu. W niebie będzie tyle radości z owoców!

ks. Robert Grohs, Proboszcz

PAPIEŻ FRANCISZEK NA TWITTERZE:

„Jezus jest odwiecznym Słowem Boga, które od zawsze o nas myśli i pragnie komunikować się z nami.” (3.01) „Tak jak w Betlejem, tak również w naszym życiu, Bóg lubi czynić wielkie rzeczy poprzez nasze ubóstwo. Umieścił całe nasze zbawienie w żłobie, w stajni, i nie boi się naszego ubóstwa: pozwólmy, aby Jego miłosierdzie przemieniło nasze nędze!” (4.01) „W Dzieciątku Jezus Bóg ukazuje się jako kochający, pełen dobroci i łagodności. Takiego Boga możemy naprawdę kochać z całego serca.” (5.01) **„Aby oddać pokłon Panu, trzeba przede wszystkim „wnieść oczy”: nie dać się uwięzić urojeniom wewnętrznym, które gaszą nadzieję, wiedząc, że Pan zna nasze trudne sytuacje i nie jest obojętny na wylewane przez nas łzy.”** **„Wnieść oczy” stanowi pierwszy krok, który nas uzdalnia do adoracji. Kiedy wnosimy oczy ku Bogu, problemy życiowe nie znikają, ale czujemy, że Pan daje nam niezbędną siłę, aby stawić im czoła.”** (6.01) „Z miłością zwracam się do braci i sióstr Kościołów wschodnich, katolickich i prawosławnych, którzy dzisiaj świętują Narodziny Pana. Życzę świętego Bożego Narodzenia, w świetle Chrystusa, który jest naszym pokojem i naszą nadzieją!” (7.01) „Niech Dzieciątko z Betlejem pomoże nam zatem być dyspozycyjnymi, szczodrymi i solidarnymi, zwłaszcza wobec osób najsłabszych, chorych i tych wszystkich, którzy w obecnym czasie znaleźli się bez pracy lub przeżywają poważne trudności.” (8.01) „Boże Narodzenie przemija. Ale powinniśmy powrócić do życia w rodzinie, w pracy, przemienieni, musimy powrócić chwając i wielbiąc Boga za wszystko, co słyszeliśmy i widzieliśmy. Musimy zanieść radosną nowinę światu: Jezus jest naszym zbawicielem.” (9.01)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w ostatni dzień Okresu Narodzenia Pańskiego, w święto Chrztu Pańskiego, prosimy Kochanego Boga Ojca, byśmy zawsze, jako Jego dzieci, trwali w Jego miłości.
2. W tym tygodniu kończymy zaplanowaną część tegorocznej wizyty duszpasterskiej w naszych domach. Nadal, aż do Wielkanocy, będzie można zgłaszać chęć zaproszenia księdza z modlitwą oraz błogosławieństwem dla domu i rodziny (najlepiej osobiście, przez SMS lub telefonicznie, 34 3170213). Program wizyt zamieszczony został w bożonarodzeniowym - kolorowym numerze „Oblubieńca”, który cały czas jest dostępny, także w internecie.
3. Polecamy najnowszy numer *Niedzieli*, a w nim artykuł pt. „Kim są nawróceni” oraz „Szczepić się czy nie szczepić”.
4. W Oblubieńcu znajduje się między innymi kolejny odcinek Listu Papieża Franciszka o św. Józefie oraz fragment Katechizmu Kościoła Katolickiego o Sakramencie Pokuty i Pojednania. Warto już pomyśleć o spowiedzi św., bo w tym tygodniu mija miesiąc od naszych rekolekcji adwentowych.
5. Dziękujemy tym, którzy w ostatnim tygodniu, zwłaszcza podczas wizyty duszpasterskiej ofiarowali dar serca na potrzeby naszej świątyni i cmentarza. Niestety ze względu na podwyżkę opłaty za wywóz śmieci z cmentarza i wzrastającą ich ilość, a także to, że nie wszyscy poczuwają się do odpowiedzialności za jego utrzymanie, coroczna dobrowolna opłata cmentarna wynosi teraz 50 zł.
6. Dziękujemy p. Stefanowi za naprawienie skarbon po kradzieży.
7. Ogłoszenie Diakonii Miłosierdzia: W imieniu społeczności szpitala w Kłobucku, a zwłaszcza osób chorych, składamy serdeczne podziękowania wszystkim darczyńcom. Za zebrane 400 zł zakupiliśmy 20 kompletów piżam. Pojniki dla osób chorych podarował producent – firma „Kamed-Plus” z Częstochowy. Obecnie chcemy kupić dla naszego parafianina stojak na kółkach na kroplówkę. Przewidywany koszt to ok. 160 zł. Pieniądze można składać do skarboxy dla potrzebujących przy św. Antonim lub wpłacać na konto parafii z tytułem wpłaty: „na stojak do kroplówki”.
8. 1 stycznia rozpoczął się Jubileuszowy Rok Jakubowy. Penitencjaria Apostolska wydała dekret o możliwości uzyskania odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami w Roku Jakubowym w wyznaczonych kościołach stacyjnych. Mogą go uzyskać osoby, które w duchowej łączności z Jubileuszem Composteli, do 31 grudnia, nawiedzą w formie pielgrzymki jeden z 48 kościołów stacyjnych i pobożnie wezmą tam udział w obchodach jubileuszowych lub pozostaną tam na pobożnym rozmyślanii, kończąc je Modlitwą Pańską, Wyznaniem Wiary oraz wezwaniami do Najświętszej Maryi Panny i Świętego Jakuba Większego, Apostoła. Są to kościoły pod wezwaniem św. Jakuba Starszego na Szlakach wyznaczonych przez Sekretariat Drogi Św. Jakuba w Santiago. W ten sposób stworzona ma być więź pielgrzymów w kościołach na szlakach prowadzących do Jego grobu w Santiago. Na liście kościołów stacyjnych jest też kościół św. Jakuba w Częstochowie.
9. Odeszła od nas stuletnia śp. Władysława Dobosz z ul. Szkolnej i śp. Andrzej Marchwiński z ul. Długiej, l. 51. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie.

List Apostolski *Patris Corde* Ojca świętego Franciszka z okazji 150. rocznicy ogłoszenia św. Józefa Patronem Kościoła Powszechnego – cz. 4

3. Ojciec posłuszny

Tak jak Bóg uczynił to z Maryją, gdy objawił Jej swój plan zbawienia, podobnie objawił swoje plany Józefowi poprzez sny, które w Biblii, jak i u wszystkich ludów starożytnych, były uważane za jeden ze środków, za pomocą których Bóg ujawnia swoją wolę[13].

Józef jest głęboko zaniepokojony w obliczu niewytłumaczalnej ciąży Maryi: nie chce Jej „oskarżać publicznie”[14], ale postanawia „oddalić Ją potajemnie” (Mt 1, 19). W pierwszym śnie anioł pomaga mu rozwiązać jego poważny dylemat: „Nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów” (Mt 1, 20-21). Jego reakcja była natychmiastowa: „Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił anioł Pański” (Mt 1, 24). Dzięki posłuszeństwu przewyciężył swój dramat i ocalił Maryję.

W drugim śnie anioł nakazuje Józefowi: „Wstań, weź Dziecię i Jego Matkę i uchodź do Egiptu; pozostań tam, aż ci powiem; bo Herod będzie szukał Dziecięcia, aby Je zgładzić” (Mt 2, 13). Józef nie wahał się, był posłuszny, nie zastanawiając się nad trudnościami, które napotka: „Wstał, wziął w nocy Dziecię i Jego Matkę i udał się do Egiptu; tam pozostał aż do śmierci Heroda” (Mt 2, 14-15).

W Egipcie Józef ufnie i cierpliwie oczekiwał od anioła obiecanego powiadomienia, by powrócić do swojego kraju. Gdy tylko Boży posłaniec, w trzecim śnie, poinformowawszy go, że ci, którzy usiłowali zabić Dziecię, nie żyją, kazał mu wstać, zabrać ze sobą Dziecię i Matkę, i wrócić do ziemi Izraela (por. Mt 2, 19-20), po raz kolejny był bez wahania posłuszny: „Wstał, wziął Dziecię i Jego Matkę i wrócił do ziemi Izraela” (Mt 2, 21).

Jednak w drodze powrotnej, „gdy posłyszał, że w Judei panuje Archelaos w miejsce ojca swego Heroda, bał się tam iść. Otrzymałszy zaś we śnie nakaz – a to zdarza się już po raz czwarty – udał się w strony Galilei. Przybył do miasta, zwanego Nazaret, i tam osiadł” (Mt 2, 22-23).

Evangelista Łukasz, ze swej strony, relacjonuje, że Józef podjął długą i niewygodną podróż z Nazaretu do Betlejem, zgodnie z rozporządzeniem cesarza Cezara Augusta, związanym ze spisem ludności, żeby dać się zapisać w mieście, z którego pochodził. I właśnie w tych okolicznościach narodził się Jezus (por. 2, 1-7) i został zapisany w rejestrze Imperium, tak jak wszystkie inne dzieci.

Zwłaszcza św. Łukasz zadał sobie trud, by pokazać, że Rodzice Jezusa przestrzegali wszystkich przepisów Prawa: obrzędów obrzezania Jezusa, oczyszczenia Maryi po porodzie, ofiarowania pierworodnego Bogu (por. 2, 21-23)[15].

W każdych okolicznościach swojego życia Józef potrafił wypowiedzieć swoje

„fiat”, jak Maryja podczas Zwiastowania i Jezus w Getsemani.

Józef, jako głowa rodziny, uczył Jezusa, by był poddany swoim rodzicom (por. Łk 2, 51), zgodnie z przykazaniem Bożym (por. Wj 20, 12).

W ukryciu, w Nazarecie, w szkole Józefa, Jezus nauczył się wypełniać wolę Ojca. Wola ta stała się Jego codziennym pokarmem (por. J 4, 34). Nawet w najtrudniejszym momencie swojego życia, przeżywanym w Getsemani, wolał czynić wolę Ojca, a nie swoją własną[16], i stał się „posłuszny aż do śmierci [...] na krzyżu” (Flp 2, 8). Z tego powodu autor Listu do Hebrajczyków podsumowuje: Jezus „nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał” (5, 8).

Z tych wszystkich wydarzeń wynika, że „Bóg wezwał św. Józefa, aby służył bezpośrednio osobie i misji Jezusa poprzez sprawowanie swego ojcostwa: właśnie w ten sposób Józef współuczestniczy w pełni czasów w wielkiej tajemnicy odkupienia i jest prawdziwie sługą zbawienia”[17].

Przypisy:

[13] Por. Rdz 20, 3; 28, 12; 31, 11.24; 40, 8; 41, 1-32; Lb 12 ,6; 1 Sm 3, 3-10; Dn 2; 4; Hi 33, 15.

[14] W takich przypadkach przewidywane było nawet ukamienowanie (por. Pwt 22, 20-21).

[15] Por. Kpł 12, 1-8; Wj 13, 2.

[16] Por. Mt 26, 39; Mk 14, 36; Łk 22, 42.

[17] Św. Jan Paweł II, Adhortacja Apostolska *Redemptoris custos* (15 sierpnia 1989), 8.

Katechizm Kościoła Katolickiego o Sakramencie Pokuty i Pojednania

SAKRAMENTY UZDROWIENIA

1420 Przez sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego człowiek otrzymuje nowe życie w Chrystusie. Przechowujemy jednak to życie "w naczyniach glinianych" (2 Kor 4, 7). Obecnie jest ono jeszcze "ukryte z Chrystusem w Bogu" (Kol 3, 3). Jesteśmy jeszcze w "naszym przybytku doczesnego zamieszkania" (2 Kor 5, 1), poddani cierpieniu, chorobie i śmierci. To nowe życie dziecka Bożego może ulec osłabieniu, a nawet można je utracić przez grzech.

1421 Nasz Pan Jezus Chrystus, lekarz naszych dusz i ciał, który odpuścił grzechy paralitykowi i przywrócił mu zdrowie ciała (por. Mk 2, 1-12), chciał, by Kościół mocą Ducha Świętego kontynuował Jego dzieło uzdrawiania i zbawiania, które obejmuje także jego członki. Jest to celem dwóch sakramentów uzdrowienia: sakramentu pokuty i namaszczenia chorych.

1422 "Ci zaś, którzy przystępują do sakramentu pokuty, otrzymują od miłosierdzia Bożego przebaczenie zniewagi wyrządzonej Bogu i równocześnie dostępują pojednania z Kościołem, któremu, grzesząc, zadali ranę, a który przyczynia się do ich nawrócenia miłością, przykładem i modlitwą" (Sobór Watykański II, Konstytucja Dogmatyczna o Kościele *Lumen gentium*, 11). [...]

SAKRAMENT POKUTY I POJEDNANIA

1440 Grzech jest przede wszystkim obrazą Boga, zerwaniem jedności z Nim. Narusza on równocześnie komuniję z Kościołem. Dlatego też nawrócenie przynosi przebaczenie ze strony Boga, a także pojednanie z Kościołem, co wyraża i urzeczywistnia w sposób liturgiczny sakrament pokuty i pojednania.

Tylko Bóg przebacza grzech

1441 Tylko Bóg przebacza grzechy . Ponieważ Jezus jest Synem Bożym, mówi o sobie: "Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów" (Mk 2, 10), i wykonuje tę Boską władzę: "Odpuszczone są twoje grzechy" (Mk 2, 5; Łk 7, 48). Ponadto, na mocy swego Boskiego autorytetu, Jezus daje tę władzę ludziom , by ją wykonywali w Jego imieniu.

1442 Chrystus chciał, by cały Jego Kościół w modlitwie, życiu i działaniu był znakiem i narzędziem przebaczenia i pojednania, które On nabył dla nas za cenę swojej Krwi. Wykonywanie władzy odpuszczania grzechów powierzył jednak Chrystus władzy apostołskiej, której została zlecona "posługa jednania" (2 Kor 5,18). Apostoł jest posłany "w imię Chrystusa", przez niego "sam Bóg" wzywa i prosi: "Pojednajcie się z Bogiem!" (2 Kor 5, 20).

Pojednanie z Kościołem

1443 W czasie swojego życia publicznego Jezus nie tylko przebaczał grzechy, lecz także ukazał skutek tego przebaczenia: włączał ponownie grzeszników, którym odpuścił grzechy, do wspólnoty Ludu Bożego, od której oddalili się przez grzech, a nawet zostali z niej wykluczeni. Wyraźnym tego znakiem jest fakt, że Jezus zaprasza do swego stołu grzeszników, a nawet sam zasiada przy ich stole. Ten gest w zdumiewający sposób wyraża przebaczenie Boże (por. Łk 15), a równocześnie powrót na łono Ludu Bożego.

1444 Udzielając Apostołom swojej mocy przebaczenia grzechów, Pan daje im również władzę jednania grzeszników z Kościołem. Ten eklezjalny wymiar ich zadania został wyrażony szczególnie w uroczystych słowach Chrystusa skierowanych do Szymona Piotra: "Tobie dam klucze Królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie" (Mt 16, 19). "Dar związywania i rozwiązywania dany Piotrowi udzielony został także Kolegium Apostołów pozostającemu w łączności z Głową swoją" (Mt 18,18; 28,16-20) (*Lumen gentium*, 22).

1445 Słowa związać i rozwiązać oznaczają, że ten, kto zostanie wyłączony z waszej komunii, zostanie także wyłączony z komunii z Bogiem; a ten, kto na nowo zostanie przyjęty do waszej komunii, zostanie również przyjęty przez Boga do komunii z Nim. Pojednanie z Kościołem łączy się nierozdzielnie z pojednaniem z Bogiem.

Sakrament przebaczenia

1446 Chrystus ustanowił sakrament pokuty dla wszystkich grzeszników w Kościele, a przede wszystkim dla tych, którzy po chrzcie popełnili grzech ciężki i w ten sposób utracili łaskę chrztu oraz zadali ranę komunii kościelnej. Sakrament pokuty daje im nową możliwość nawrócenia się i odzyskania łaski usprawiedliwienia. Ojcowie Kościoła przedstawiają ten sakrament jako "drugą deskę (ratunku) po rozbiciu, jakim jest utrata łaski" (Tertulian, *O pokucie*, 4, 2).

1447 W ciągu wieków w sposób zasadniczy zmieniła się konkretna forma, w jakiej Kościół wykonywał tę władzę otrzymaną od swego Pana. W pierwszych wiekach pojednanie chrześcijan, którzy popełnili po chrzcie szczególnie ciężkie grzechy (na przykład bałwochwalstwo, zabójstwo czy cudzołóstwo), było związane z bardzo surową dyscypliną, wymagającą od penitentów odbycia publicznej pokuty za grzechy, często trwającej przez długie lata, zanim otrzymali dar pojednania. Do tego "stanu pokutników" (który obejmował jedynie popełniających pewne ciężkie grzechy) można było zostać dopuszczonym bardzo rzadko, a w niektórych regionach tylko raz w życiu. W VII wieku, pod wpływem tradycji monastycznej Wschodu, misjonarze irlandzcy przynieśli do Europy kontynentalnej "prywatną" praktykę pokuty, która nie wymagała publicznego ani długotrwałego pełnienia dzieł pokutnych przed uzyskaniem pojednania z Kościołem. Od tego czasu sakrament urzeczywistnia się w sposób bardziej dyskretny między penitentem a kapłanem. Nowa praktyka przewidywała możliwość powtarzania sakramentu pokuty i otwierała w ten sposób drogę do regularnego przystępowania do tego sakramentu. Umożliwiała - w tej samej celebracji sakramentalnej otrzymanie przebaczenia grzechów ciężkich i powszednich. Jest to zasadnicza forma pokuty, którą Kościół praktykuje do dzisiaj.

1448 Mimo zmian, którym w ciągu wieków ulegały układ i celebracja tego sakramentu, można dostrzec tę samą podstawową strukturę. Obejmuje ona dwa istotne elementy: z jednej strony akty człowieka, który nawraca się pod działaniem Ducha Świętego, a mianowicie żal, wyznanie grzechów i zadośćuczynienie, a z drugiej strony działanie Boże za pośrednictwem Kościoła. Kościół, który przez biskupa i jego prezbiterów udziela w imię Jezusa Chrystusa przebaczenia grzechów i ustala sposób zadośćuczynienia, modli się także za grzesznika i pokutuje razem z nim. W ten sposób grzesznik jest uzdrowiony i ponownie przyjęty do komunii kościelnej.

1449 Formuła rozgrzeszenia używana w Kościele łacińskim wyraża istotne elementy tego sakramentu: Ojciec miłosierdzia jest źródłem wszelkiego przebaczenia. Dokonuje On pojednania grzeszników przez Paschę swojego Syna i dar Ducha Świętego, za pośrednictwem modlitwy i posługi Kościoła:

Bóg, Ojciec miłosierdzia, który pojednał świat ze sobą przez śmierć i zmartwychwstanie swojego Syna i zesłał Ducha Świętego na odpuszczenie grzechów, niech ci udzieli przebaczenia i pokoju przez posługę Kościoła. I ja odpuszczam tobie grzechy w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 10.01 – Święto Chrztu Pańskiego

7:30 † Krzysztofa Kościelnego, Helenę i Adama Kościelnych, Mariannę i Stanisława Mastalerzów, Janinę i Stanisława Grzegorzczków oraz Reginę Loch

8:45 † Ryszarda Dawidowicza od szwagra Andrzeja z rodziną

10:00 † Władysława Kłaka od Krzyśka i Basi Krawczyków z rodziną

12:00 O Boże błogosławieństwo i obfitość łask dla Tymona Lamika, jego rodziców i chrzestnych z okazji chrztu świętego

17:00 † Dariusza Czapnika od siostry z mężem

Poniedziałek 11.01

7:00 O szczęśliwe rozwiązanie dla Anny

18:00 † Ryszarda Dawidowicza od Wiesławy Psiuk

Wtorek 12.01

7:00 Za parafian

18:00 † Jarosława Głębińskiego od kuzynów Arka, Roberta i Grzesia Soluchów

Środa 13.01

7:00 † Arkadiusza Rybaka od Firmy „Kaniewski”

18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej

2.) O oddalenie epidemii koronawirusa oraz za zarażonych, ich rodziny i Służbę Zdrowia

3.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny

4.) O powrót do zdrowia dla ks. Andrzeja Kuliberdy, Ireneusza, Marii, Henryki i Stefana

5.) O cud uzdrowienia dla siostrzenicy oraz łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie

6.) † Mariannę i Jana Strzelczyków, Wiesława, Franciszkę i Jana Kasperowiczów

7.) † Kazimierza Pasiekę (7 r.), Józefę i Antoniego Hadrianów, Władysławę i Jana Pasieków

8.) † Kazimierza (12 r.) i Stanisławę Pilarzów, Lucjana, Eufrozynę i Janinę Soluchów

9.) † Ryszarda Sobczaka od rodziny Szubertów

10.) † Mariusza Kopkę od syna Karola z żoną

11.) † Stanisława Paruzela (9 r.)

12.) † Eugenię Soluch od bratanka Grzegorza z rodziną

13.) † Czesława Tomczyka od Katarzyny i Macieja Kopaczów

14.) † Henrykę Skędę od siostry Haliny z rodziną

15.) † Ryszarda Matysiaka od córki Anety z rodziną

16.) † Irenę Żałko (9 r.) od córek

17.) † Irenę Kot od wnuka Mariusza z rodziną

18.) † Józefa Wójcika (12 r.), Mateusza Koźmina oraz zmarłych z rodziny Wójcików i Kasprzaków

19.) † Władysławę Matyję od koleżanek córki Haliny – Zeni, Krysi, Lidki, Marysi, Grażyny i Joli z fundacji „Advoco”

Czwartek 14.01

7:00 † Janinę Lamik od Zakładu Pogrzebowego „Cieśla”

18:00 † Krzysztofa Kościelnego od sąsiadów Jaszczyków

Piątek 15.01

17:00 † Franciszka Gajosa od syna Sławomira z rodziną

18:00 † Janinę i Stefana Jędryszczaków, Mariannę i Franciszka Kopaczów, Bolesława Tubka, Zofię Forczek

18:45 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy** (do 21:30)

20:00 **Adoracja prowadzona** (do 21:00)

Sobota 16.01

9:00 † Leokadię i Edmunda Bileckich

18:00 † Władysławę, Jana, Marię, Jadwigę i Piotra Gębusiów, Tadeusza, Franciszka, Marię i Barbarę Kopaczów

Niedziela 17.01 – Druga Niedziela w Ciągu Roku

7:30 † Alfreda Sendala, Annę i Feliksa Ściubidłów

8:45 † Kasię i Jana Zajaców, Jana Nawrota

10:00 † Józefa (r.), Danutę, Marcina i Antoninę Marczyków, Stanisławę i Marcina Adamików, Stanisława Płaszczymąkę

12:00 Za parafian

17:00 † Mieczysława Solucha od brata Grzegorza z żoną Bogusławą

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 7:30, 8:45, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00, 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 6:50; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 11:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania dla młodzieży – piątek o 19:00,

Akcja Katolicka – pierwszy poniedziałek miesiąca o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881